

Pionier Digna de Bruin kiest bemiddeling boven confrontatie

Zachte advocatuur levert snel resultaat

Digna de Bruin gaf haar partnerschap in een succesvol advocatenkantoor op om op een onconventionele manier haar vak uit te oefenen. Geen gevechten voor de rechter meer, maar een grondige probleemanalyse en een goed gesprek tussen beide partijen, liefst onder de bomen in de achtertuin van haar kantoor in Baarn.

Ineens was ze het carrière maken beu. En het ging ogenschijnlijk zo goed met Digna de Bruin. Ze was al jaren partner bij het grote en goedlopende advocatenkantoor CMS Derks Star Busmann. “Maar het was scheef aan het groeien”, vertelt zij in haar idyllisch gelegen kantortje op een Baarns landgoed. “Het klopte niet met hoe ik ben. Het was alsof ik op één been stond.” Het werk slokte haar op, zonder dat zij er voldoening uit haalde. “Als je succesvol bent, wil je meer. Maar ik voelde dat dit niet de omgeving was waarin ik goed gedijde.” Na zo’n achttien jaar nam zij in 2003 afscheid van dat leven en startte haar eigen kleinschaliger kantoor in Baarn. De professionele ommekeer ging samen met een persoonlijke ontwikkeling door onder meer een yoga-opleiding. “Daardoor beseftte ik dat ik aan het af-drijven was van wie ik eigenlijk ben. Veel geld verdienen en elkaar de loef afsteken geven mij geen voldoening. Ik ben ooit uit idealisme advocaat geworden. Eigenlijk in het verlengde van mijn

ouders die arts waren en beiden in het ontwikkelingswerk zaten. Ik wilde iets positiefs bijdragen aan de maatschappij.”

Zij merkte tijdens haar zoektocht dat ‘het recht op een andere manier wordt gebruikt’. “Niet om recht te doen, maar om zaken te vertragen en tegenstellingen te vergroten. Het gaat heel erg om winnen en verliezen. En om uren maken. Het gevoel wordt daarbij meestal uitgeschakeld.” Welkom in de mascu-liene wereld van de advocatuur.

Structurele oplossing

Zij pakt het tegenwoordig anders aan en schaaft zich daarmee bij een opkomende internationale stroming van vakgenoten. “Wij doen een stap terug. We willen eerst van de cliënt weten waar het nu echt om gaat. We kijken daarbij naar het totale plaatje. Vervolgens werken we aan een structurele oplossing.” Die zal wat haar betreft niet voor de rechter worden uitgevochten maar tijdens goede gesprekken, door media-tion. “Dat is een betere manier, dan komen de mensen zelf met een oplossing. Anders wil de verliezer altijd terug blijven slaan en komt er geen einde aan.” Soms is het niet anders, dan moet ook zij procederen. Maar dan wel ‘met respect en waardigheid’. “En daar hebben advocaten weinig kaas van gegeten.” Met mediation probeert zij tot de kern

(Foto Roeland de Bruyn)

van problemen te komen. “Bij het procederen blijft je toch aan de buitenkant zitten, terwijl een conflict vaak vele lagen heeft. De angel wordt er dan niet uitgehaald.” De nieuwe benadering behelst een samenwerking tussen beide aanvanke-lijke kemphanen. Dat heeft regelmatig tot gevolg dat de andere partij later ook haar cliënt wordt. Zoals bijvoorbeeld projectontwikkelaars. “Ze ervaren dat mijn aanpak snel en efficiënt resultaat heeft. Vaak is het zo, dat iemand ge-hoord en gezien wil worden omdat hij het gevoel heeft dat hem iets misdaan is. Soms weet de andere partij dat niet. Dan is het goed beide partijen in ge-wone mensentaal bij elkaar te brengen. Ook in zakelijke geschillen is dat moge-lijk.”

Middenweg

Vastgoed- en milieurecht zijn haar ex-pertises. Maar ook echtscheidingsza-ken en problemen binnen een samen-werking, of zaken over ziekteverzuim, pakt zij aan. Zij is immers ervarings-deskundige op tal van gebieden van het leven. Haar benadering stuit niet altijd op veel begrip. Zo loopt ze nog wel eens tegen rechtlijnige rechters op en vindt soms geen gehoor bij gemeenten. “Je merkt bij de overheid sowieso dat men niet getraind is in het echt luisteren naar

de mensen. Vaak probeert men het pro-bleem buiten de deur te houden. Maar mensen willen nu juist gehoord wor-den. Wellicht dat gemeenten ook in me-diation moeten. Het aantal juridische zaken zou daarmee drastisch afnemen. Maar daarvoor moeten de meeste am-btenaren wel getraind worden in media-tionvaardigheden.”

Zij geeft het voorbeeld van een zaak in het oosten van het land van een project-ontwikkelaar versus een gemeente en Staatsbosbeheer. De zaak zat muurvast, totdat zij de jurist van Staatsbosbeheer belde en met een grapje het ijs brak. “Hij moest heel erg lachen en daarna hebben we het gewoon opgelost door een mid-denweg te kiezen. Als ik er hard was ingegaan was dat niet gelukt.”

Vertrouwen

In een andere situatie trof zij een pro-jectontwikkelaar ‘in gevechtsstand’ die haar per e-mail opdroeg wat ze moest doen. Toen meldde zij de man dat zij met drie kernwaardes werkt: respect voor elkaar, plezier in het werk en teamwork. “Geen van de drie was het geval, dus we zijn een gesprek aange-gaan. Toen kwam de aap uit de mouw, het bleek dat hij ruzie met zijn zakelijk partner had. Nadat die was opgestapt, leefde hij helemaal op. Hij heeft mij be-dankt, omdat hij zich daarna kilo’s lichter en een vrijer mens voelde.” In Nederland ziet zij zichzelf als een pionier. In Amerika zijn ze ook op dit gebied al een stuk verder, weet zij. De persoonlijke, gevoelsmatige benadering houdt ook in dat zij niet kan werken zoals een advocatenkantoor doorgaans opereert. In een ‘feodaal systeem’: De eigenaren (partners) halen de zaken binnen waarna goedkopere medewerkers of stagiaires de klanten bedienen. “Maar een cliënt wil vertrouwen. Dus ik moet het wel alleen doen.” Alleen op het gebied van uitwisseling van kennis werkt zij samen met het kantoor Wijn & Staal in Utrecht. De werkomgeving van Digna de Bruin Advocatuur draagt ook een steentje bij aan de harmonieuze aanpak. De voormalige portierswoning van villa ‘t Benthuys heeft aan de voorzijde een weids en groen uitzicht en bos aan de achterkant. “Als we hier zitten onder de bomen geeft dat ook een bepaalde ontspanning. Dat kan een groot verschil maken.”

Hans Veltmeijer

Cultureel Festival scoort met vernieuwde website

Mede dank zij de volledig vernieuwde website is de inschrijving voor het komende Cultureel Festival op 5 en 6 september goed op gang gekomen. De sponsor Maurice van der Valk van Loof en de webmaster Samara van der Burgh, hebben een prestatie van formaat geleverd door niet alleen een visueel aantrekkelijke website te maken maar ook een site die uiterst toegankelijk en gebruiksvriendelijk is.

Heel wat deelnemers hebben zich in-middels via de vernieuwde website ingeschreven, maar er is nog plaats genoeg voor iedereen die op welke wijze dan ook met kunst, cultuur, vrijwilli-gerswerk of muziek bezig is. Wie van schrijven houdt kan meedingen naar de Baarnse Literatuurprijs door zijn of haar visie op het thema “De Foto” door een deskundige jury te laten beoorde-len. Wie zich met kunst bezig houdt kan Baarn op de kunstmarkt kennis la-ten maken met het eigen unieke talent. En het is ook een goede gelegenheid om belangstellenden te werven voor een cursus of workshop. Wie muziek maakt, klassiek, jazz, pop of rock en anderen daarvan mee wil laten genie-ten, kan optreden op één van de podia

van het festival. Zoals voorgaande jaren duidelijk is geworden is er altijd veel publieke be-langstelling en is het festival een uit-gelezen kans om de eigen muziek eens op een echt podium, met professionele geluidsinstallatie, te laten horen. Voor zang, dans en toneel is een geweldig podium beschikbaar, inclusief speciale dansvloer van 100 m2 . Voor deelne-mende koren is de Pauluskerk weer gereserveerd.

Kramenmarkt

Vrijwilligersorganisaties kunnen laten zien waarvoor ze staan en mensen en-thousiast maken via de kramenmarkt. Hetzelfde geldt voor de culturele or-ganisaties die op het cultuurplein een unieke gelegenheid hebben om aan de weg te timmeren. Het Cultureel Festi-val zet de cultuur daarmee opnieuw nadrukkelijk op de kaart. In principe zou niemand die binnen de doelgroep van het festival valt mogen ontbreken, het gaat er om op deze dagen, in een super gezellige entourage, een zo com-pleet mogelijk beeld van de Baarnse cultuur te presenteren, Voor aanmelden en extra informatie zie www.cultureelfestival.nl

Biologische lekkernijen proeven

Zaterdag streken leveranciers van biologische producten neer op de Brink. Het weer zat mee en het publiek wist de markt te vinden. Het was in Baarn veel drukker dan een week eerder in Bilthoven, vertelde een van de kraamhouders. En er waren niet alleen meer men-sen, ze kochten ook meer. De bezoekers konden verder naar hartenlust proeven van onder meer sapjes, kazen, koekjes, koffie en fruit. Ook aan de jonge bezoekers was gedacht. De kinderen konden per tweetal geblinddoekt ruiken en proeven en vervolgens raden of ze nu bijvoorbeeld een limoen of een citroen in de mond hadden. Ze vonden dat vaak best lastig. De geur van koffie konden ze wel direct thuisbrengen en ook honing werd snel herkend. (Foto Roeland de Bruyn)

Baarnaar Eric van der Ent met verhalen uit het groene graf

Heimwee naar ons VVV kantoor

Onvoorstelbaar! Hoe kan het zijn dat een plaats als Baarn geen VVV meer heeft. Met toeristische trekpleisters als Lage Vuursche, Paleis Soestdijk, Kasteel Groeneveld, het Baarnse Bos en het gezellige winkelcentrum dat Baarn bezit komen jaarlijks zo’n 2,5 miljoen bezoekers naar onze plaats. Na het faillissement van VVV Baarn is er duidelijk een leemte ontstaan. Dat gat wordt momenteel opgevuld door informatiepunten bij Eethuys-Café ‘De Generaal’, Grand Café ‘De Kerkbrink’, herenmodezaak Wim Hogeveen en Restau-rant ‘De Lage Vuursche’, binnenkort aangevuld met steunpunten bij Kasteel Groeneveld en Paleis Soestdijk. Die steun-punten omvatten momenteel nog niet veel meer dan informatieborden met brochures over Baarn. Een prima initiatief natuurlijk,

en gelukkig zijn er goede ideeën om ook ‘bemande’ punten op te zetten, maar stie-kem heb ik toch ook een beetje heimwee naar ons mooie VVV centrum naast het station aan het Stationsplein. U ook? Tijd om een duik te nemen in de geschiedenis van VVV Baarn. Het toerisme in Baarn kwam na de aanleg van de spoorlijn al snel op gang. Grote drommen toeristen kwamen uit de grote steden naar Baarn om te genieten van de prachtige bossen, uitgestrekte polderland-schappen en de gezonde lucht die Baarn te bieden had. Eén van de grote trekpleis-ters was in die tijd ook het prachtige Bad-hotel. Aan het begin van de vorige eeuw werden de eerste initiatieven ontplooid voor een toeristisch centrum om nog meer toeristen naar Baarn te lokken. Het eerste

verkeersbureau dat Baarn kreeg was oor-spronkelijk in gebruik als politiebureau en stond aan het Stationsplein, aan de kant van de Spoorweglaan, die nu Gerrit van der Veenlaan heet. In 1907 is het ge-bouwtje verplaatst naar de andere kant van het Stationsplein en nadat het politie-bureau aan de Stationsweg gebouwd was kreeg het houten gebouwtje de functie als verkeersbureau om toeristen die Baarn bezochten weg te wijzen. Het toeristische bureau kreeg de prachtige naam ‘Baarns Bloei’, een naam die in gebruik bleef toen het omgevormd werd tot verkeersbureau VVV. Dit gebouwtje zou tot zelfs begin ja-ren zestig van de vorige eeuw in gebruik blijven. Toen had het gebouwd zijn beste tijd wel gehad en moest het plaats maken

voor een nieuw gebouw dat weer op de-zelfde plek werd gebouwd. Op 9 decem-ber 1961 was het zover. De officiële ope-ning van het nieuwe verkeershuis te Baarn werd verricht door de toenmalige burge-meester van Baarn, Mr. F.J. van Beek Cal-koen . De meeste Baarnaars kunnen zich dit VVV-kantoor nog goed herinneren. Tot ongeveer tien jaar geleden was het volop in gebruik. Rond 2005 was het ook gebeurd voor het ‘nieuwe’ houten gebouw. Het werd afge-broken. Het VVV kantoor verhuisde naar de Brinkstraat. Om te kunnen overleven werd naar nevenactiviteiten gezocht. Het kantoor delen met de A.N.W.B. was één van de mogelijkheden om de kosten te drukken, maar het mocht niet baten. In

Baarnaar Eric van der Ent verzorgt de website www.groenegraf.nl Die site staat in het teken van de geschiedenis van Baarn. Op een originele manieren met veel foto's komen de vele facet-ten van het Baarns verleden aan bod. Op verzoek van de redactie is Eric bereid in de Baarnsche Courant over oud Baarn te schrijven. Eén artikel in de veertien dagen, steevast op de maandag, en gelardeerd met historisch fotomateriaal. Verhalen uit het groene graf is de titel van de co-lumm. Dit artikel gaat over heimwee naar het VVV kantoor.

- 1.. Mej. N.C.M. van Ditshuizen. Zij maakte de verhuizing van het oude naar het nieuwe VVV kantoor mee.
2. Het oude Verkeershuis dat voordien politiebureau was
3. Het nieuwe, inmiddels ook al verdwenen, VVV kantoor

juni 2013 wordt faillissement voor VVV Baarn aangevraagd. Op 2 juli 2013 wordt het faillissement uitgesproken. Vanaf dat moment had Baarn geen toeristisch bureau meer. Een VVV kantoor in de vorm zoals het al-tijd bestaan heeft zal in dit digitale tijdperk geen overlevingskans hebben, maar zou het niet mooi zijn als er weer een kantoor is waarin bezoekers aan Baarn informatie kunnen vinden, in de breedste zin van het woord? Toeristische informatie, culturele informatie en informatie over de geschie-denis van Baarn, dat is wat we nodig heb-ben. Wellicht komt het er weer van. Wie weet... Met dank aan mevr. mej. N.C.M. van Dits-huizen, Baarn voor de foto's. Website: www.groenegraf.nl. Email reac-ties naar: groenegraf.baarn@gmail.com of telefoon: 035-5420804.

COLOFON

NABEZORGING:
Tussen 19.00 - 20.00 uur
Telefoon (035) 541 72 90

HOOFDREDACTIE:
Martin Hoogendoorn
Bachlaan 54, 3741 HS Baarn
Telefoon (035) 542 21 62
Mobiel (06) 23 67 40 07
redactie@baarnschecourant.nl
REDACTIE:
Hans Veltmeijer
Telefoon (06) 23 18 70 27
ADVERTENTIES
Tel. (035) 548 09 01 / (06) 24 76 04 05
advertentie@baarnschecourant.nl
ADMINISTRATIE:
Tel. 548 09 00 tussen 9.00 - 17.00 uur

©copyright 2014
Drukkerij Bakker Baarn/
Baarnsche Courant behoudt zich
ten aanzien van de inhoud van deze
uitgave zowel het auteursrecht voor
conform artikel 15 lid 1 sub 4 van de
Auteurswet als het databankrecht.

